

Niewiasta
obleczona w słońce...
Fatima 1917—2017

Wystawa z okazji jubileuszu
100-lecia objawień w Fatimie

Niewiasta obleczona w słońce... Fatima 1917—2017

Wystawa z okazji jubileuszu
100-lecia objawień w Fatimie

Organizatorzy wystawy:

Duszpasterstwo Środowisk Twórczych w Toruniu

Wydział Teologiczny UMK

Akademicka Przestrzeń Sztuki UMK

13.10—8.12.2017

Akademicka Przestrzeń Sztuki UMK – U Teologów

Wydział Teologiczny, ul. Gagarina 37, Toruń

www.galeria-forum.umk.pl

27.01—18.03.2018

Ośrodek Chopinowski w Szafarni

Szafarnia 1, 87-404 Radomin

woj. kujawsko-pomorskie

www.szafarnia.art.pl

6.05—10.06.2018

Galeria Krużganek,

Katolickie Centrum Kultury Dobre Miejsce,

wejście A, ul. Dewajtis 3, Las Bielański, Warszawa,

www.dobremiejsce.org

Uczestnicy wystawy:

Anna Barbarowicz, Piotr Będkowski, Wiesława Błażejczyk (S. Natanaela), Beata Bober-Kocoł, Tadeusz Boruta, Hanna Brzuskiewicz, Zofia Dąbrowska, Jerzy Gąsiorek, Mirosław Kocoł, Stanisław Koźmiński, Peter Krupa, Jolanta Kusza, Zdzisława Ludwiniak, Irena Popiółek, Bogdan Przybyliński, Agata Rochecka, Mirosława Rochecka, Kazimierz Rochecki, Stanisław Rodziński, Krystyna Rudzka, Tomasz Rzeszutek, Tomasz Sobecki, Janusz Sytek, Iga Święcicka, Krystyna Szalewska, Marek Szary, Bożena Szmelter-Fausek, Jerzy Tomaszek, Elżbieta Wasyłyk, Andrzej Wojciechowski, Grażyna Zielińska

Kuratorzy wystawy: Mirosława Rochecka, Zdzisława Ludwiniak

Redakcja katalogu: Mirosława Rochecka

Projekt i opracowanie graficzne: Nikodem Pęgowski

Wydawnictwo Wydziału Sztuk Pięknych UMK

ISBN 978-83-943825-5-1

Seria wydawnicza: Forum Sztuki

Druk: Drukarnia Cyfrowa Wydawnictwa Naukowego UMK

Od 13 maja do 14 października 1917 roku w dolinie Cova da Iria (Dolina Pokoju) niedaleko Fatimy, miały miejsce objawienia Matki Bożej. Każdego 13 dnia miesiąca Matka Boża ukazywała się trójce dzieci przekazując im prośby i przestrogi dotyczące przyszłości świata. Treść objawień została spisana przez najstarszą widzącą, dziesięcioletnią Lucię dos Santos w trzech częściach. *Pierwsza Tajemnica Fatimska* dotyczyła wizji piekła, oraz zapowiadała wybuch drugiej wojny światowej. *Druga Tajemnica* zawierała prośbę Matki Bożej o upowszechnienie na świecie kultu Jej Niepokalanego Serca i poświęcenie Jej Rosji, a także wezwania do pokuty i zadośćuczynienia za grzechy oraz prośby o ożywienie modlitwy różańcowej i ustanowienie pierwszych sobót miesiąca jako dni wynagradzającej komunii świętej. Treść *Trzeciej Tajemnicy* dotyczy końca czasów i kary jaka spadnie na ludzkość z powodu popełnianych grzechów, a także zła, które dotknie również kościoła. Dwie pierwsze części, nawołujące do pokuty i nawrócenia, przekazane zostały ogółowi wierzących. Trzecie orędzie fatimskie, zgodnie z wolą Matki Bożej, miało być ujawnione światu przez papieża po roku 1960. Przestroga ta, była jednak tak trudna do przyjęcia, że przechowywano ją w watykańskim sejfie do roku 2000.

Decyzję o ujawnieniu treści *Trzeciej tajemnicy fatimskiej* podjął papież św. Jan Paweł II, który w udaremnionym zamachu na jego życie 13 maja 1981 r., rozpoznał interwencję Matki Bożej: *To był prawdziwy cud i wiem komu go zawdzięczam. Jedna ręka trzymała pistolet, a druga ręka prowadziła kulę* – powiedział po odzyskaniu przytomności

w Klinice Gamelli. Rok później przybył do Fatimy w pielgrzymce dziękczynnej. Powiedział wtedy m.in.: *Kiedy przed rokiem na Placu św. Piotra miał miejsce zamach, gdy odzyskałem przytomność, myśli moje pobiegły natychmiast ku temu sanktuarium, aby w Sercu Matki Bożej złożyć podziękowanie za to, że uratowała mnie od niebezpieczeństwa śmierci.* Podczas tej pielgrzymki 13 maja 1982 roku, w łączności duchowej z biskupami całego Kościoła katolickiego, ofiarował Niepokalanemu Sercu Maryi cały świat (podobnie jak to w 1942 r. uczynił Pius XII). W Fatimie Jan Paweł II spotkał się z s. Lucją (ostatnią żyjącą z widzących dzieci).

W Roku Jubileuszowym, w 83 rocznicę objawień fatimskich, papież Jan Paweł II podjął decyzję o ujawnieniu *Trzeciej Tajemnicy Fatimskiej*. Została ona wówczas opublikowana przez Kongregację Nauki i Wiary i opatrzona komentarzem sugerującym, że zamach na papieża Jana Pawła II zamyka jej wypełnienie. Obecnie stawiane są tezy, że czas wypełnienia się przepowiedni jest jeszcze przed nami. Na jej aktualność wskazują m.in.: poruszające słowa papieża Benedykta XVI wypowiedziane 13 maja 2010 roku w fatimskim sanktuarium: *Myli się ten, kto myśli, że misja prorocztw z Fatimy jest zakończona.*

Objawienia fatimskie pokrywają się w treści z prorocztwami Księgi Apokalipsy. Zapisane prostym, bezpośrednim językiem, wywołują wstrząsające wrażenie. Zapowiedziany przez Maryję, cud wirującego słońca, który towarzyszył ostatniemu objawieniu, obserwowano 13 października w Dolinie Cova da Iria 100 tys. ludzi. To niezwykle, spektakularne wydarzenie

Otwarcie wystawy
w Akademickiej Przestrzeni
Sztuki UMK – U Teologów

przywodzi na myśl apokaliptyczną wizję św. Jana Ewangelisty:
*Potem wielki znak się ukazał na niebie: Niewiasta obleczona
w słońce i książyc pod jej stopami, a na jej głowie wieniec
z gwiazd dwunastu. A jest brzemienna. I woła cierpiąc bóle
i męki rodzenia.* (Ap 12,1)

W tym roku mija 100 lat od objawień w Fatimie.
Trwa jubileuszowy rok. Papież Franciszek kanonizował dwoje
widzących dzieci. Czas i okoliczności nie sprzyjają jednak
świętowaniu. Nasila się przemoc i agresja, dotykają nas
kataklizmy, każdego dnia słyszymy komunikaty o zamachach,
atakach terrorystycznych, spotykają nas nieszczęścia
społeczne i osobiste. Przeciężeni nawałem informacji,
stresem, presją osiągnięcia powodzenia, sukcesu, z trudem
znajdujemy czas na refleksję, rozmowę i modlitwę.
W chrześcijańskiej Europie burzone są katedry, zamykane
kościółki... Nasuwają się podstawowe pytania: Dokąd
zmierzamy... Co mamy czynić? Kogo słuchać? Szukając
odpowiedzi, w rocznicę 100-lecia Objawień Fatimskich,
pochyliamy się nad prorockimi przepowiedniami Matki Bożej.

Historia Tajemnic Fatimskich oraz jej przesłanie wzywające
do pokuty i nawrócenia, stały się inspiracją do realizacji
przez Duszpasterstwo Środowisk Twórczych w Toruniu,
Wydział Teologiczny UMK i Akademicką Przestrzeń Sztuki
UMK, wystawy zatytułowanej *Niewiasta obleczona w słońce...*

Wystawa ma na celu uczczenie i upamiętnienie jubileuszu
100-lecia objawień w Fatimie. Jest też wyrazem osobistego
i wspólnotowego świadectwa wiary, próbą ewangelizacji przez
sztukę oraz osobistym i wspólnotowym rodzajem modlitwy
i medytacji. Uczestnikami wystawy są artyści zaangażowani
w działalność Duszpasterstwa Środowisk Twórczych
w Toruniu oraz zaproszeni goście. Reprezentują oni różne
artystyczne dyscypliny – malarstwo, rzeźbę, grafikę, rysunek
i fotografię. Różne też są konwencje i postawy artystyczne –
charakterystyczne i reprezentatywne dla każdego z twórców.
Odnaleźć możemy na wystawie wizerunki maryjne
(K. Szalewska, Z. Dabrowska, Z. Ludwiniak, E. Wasyłyk,
I. Popiołek, K. Rochecki), prace ilustrujące scenę objawień
(B. Przybyliński, J. Gąsiorek, T. Rzeszutek), oraz realizacje
o charakterze abstrakcyjnym, ekspresyjnym lub symbolicznym
(Hanna Brzuskiewicz, Jolanta Kuszał, Peter Krupa,
S. Natanaela, M. Szary, S. Kościński). Prezentowane prace
zostały wykonane w związku z okolicznością wystawy lub
wybrane z dotychczasowego dorobku artystów.

Wystawa „Niewiasta obleczona w słońce”, to wspólny głos
artystów chrześcijan – w setną rocznicę objawień Matki Bożej
w Fatimie – wskazujący na aktualność fatimskiego przesłania
oraz potrzebę powszechnego i pełnego poznawania
zawartych w nim treści.

Mirosława Rochecka

„Niewiasta obleczona w słońce” (Ap 12) – przyczynek do eklezjologii Apokalipsy św. Jana *

Niemal wszyscy autorzy są zgodni, że ostatnia księga NT osiąga punkt kulminacyjny w rozdziale dwunastym, przedstawiającym zmagania Smoka z Niewiastą. Ap 12 należy do jednego z rozdziałów najczęściej komentowanych w całym NT, którego analiza nie wydaje się definitywnie zakończona. Rozdział ten znajduje się w sekcji 11,15–16,16 określonej mianem „sekcji znaków”, a to z uwagi na obecność w niej bardzo istotnego dla niej motywu „znaku”. Sam rozdział dwunasty stanowi wyraźnie odrębną jednostkę literacką, którą poprzedza doksologia w 11,15–18 i wizja Arki Przymierza w 11, 19, po której następuje historia dwóch Bestii w rozdziale trzynastym. Cały rozdział można byłoby podzielić na trzy sekwencje: ww. 1–6 zawierają prezentację dwóch znaków Niewiasty i Smoka; ww. 7–12 są rodzajem parentezy, która przerywa wątek opowiadania; ww. 13–17 stanowią kontynuację wątku narracyjnego z ww. 1–6 i opisują walkę między Smokiem, Niewiastą i jej potomstwem. W samym tekście mamy do czynienia z zatarciem perspektywy czasowej przeszłości, teraźniejszości i przyszłości, co jednak nie jest w centrum zainteresowania samego autora. Interpretacja tego znaku idzie w dwóch podstawowych kierunkach: mariologicznym i eklezjologicznym. Nie brakuje zwolenników zarówno jednej, jak i drugiej linii interpretacyjnej. Interpretacja mariologiczna, jako najbardziej naturalna w kontekście chrześcijańskim, nie zostaje odrzucona w wielu egzegetycznych dziełach współczesnych, chociaż istnieje pewne zdystansowanie się od bezpośrednich odniesień mariologicznych tego fragmentu. Egzegeci wolą mówić o interpretacji eklezjologiczno-mariologicznej lub o interpretacji „między mariologią a eklezjologią”. Niewiasta ma z jednej strony indywidualne rysy Matki Mesjasza, z drugiej zaś symbolika zawarta w tym obrazie przekracza ramy mariologiczne i wskazuje na nowy Lud Boży – Kościół, który nieustannie rodzi Chrystusa, tj. komunikuje Go światu.

*Fragment wstępu do artykułu pod tym samym tytułem
wr. „Teologia i Człowiek” 6 (2005), s. 257–273.

Ks. prof. dr hab. Dariusz Kotecki / otwarcie wystawy / APS – U Teologów

Dariusz Maciej Kotecki ur. w 1966 w Ilawie.

Profesor nauk teologicznych (2014), teolog-bibliista.

Świecenia kapłańskie przyjął 6 czerwca 1992.

W latach 1992–1996 odbył studia z zakresu biblistyki

na Wydziale Biblijnym Papieskiego Instytutu Biblijnego w Rzymie.

W latach 1996–1999 kontynuował studia na Wydziale Teologicznym

Papieskiego Uniwersytetu Gregoriańskiego w Rzymie, gdzie

uzyskał stopień naukowy doktora nauk teologicznych, specjalność:

bibliistyka, na podstawie rozprawy pt. *Con Gesù nella barca.*

Contributo allo studio del discepolato nel Vangelo di Marco.

W 2007 na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie otrzymał stopień doktora

habilitowanego nauk teologicznych na podstawie dorobku

naukowego oraz rozprawy *Duch Święty w zgromadzeniu*

liturgicznym w świetle Apokalipsy św. Jana.

Od 2012 Dziekan Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Mikołaja

Kopernika w Toruniu. Od 2016 roku – opiekun Duszpasterstwa

Środowisk Twórczych w Toruniu.

Anna Barbarowicz

Urodziła się w Toruniu. W 1978 r. ukończyła Akademię Sztuk Pięknych w Gdańsku. Studiowała malarstwo w pracowni Prof. Rajmunda Pietkiewicza oraz tkaninę unikatową w pracowni Józefy Wnuk. Uprawia malarstwo olejne oraz techniki takie jak collage i malarstwo na jedwabiu. Tworzy także gobeliny oraz tkaniny unikatowe, w których wykorzystuje sisal, płótno oraz stosuje technikę batiku. Zajmuje się również projektowaniem i wykonywaniem srebrnej biżuterii artystycznej. Prezentowała swoje prace na wielu wystawach indywidualnych i zbiorowych w kraju i za granicą. Jest członkiem ZPAP.

Anna Barbarowicz,
Zdrowaś Mario, łaski pełna....,
akryl płótno, 2017

Piotr Będkowski

Urodził się w 1955 roku. Studiował na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu. Dyplom z malarstwa w pracowni prof. Janusza Kaczmarskiego w 1986 roku.

Od 1987 r. pracuje w Zakładzie Malarstwa Instytutu Artystycznego na UMK w Toruniu, aktualnie na stanowisku profesora. Uprawia malarstwo i rysunek. Ma w swoim dorobku artystycznym 21 wystaw indywidualnych w kraju i za granicą.

Prezentował wystawę pastelii w Studentwerk w Getyndze (2002); malarstwo w Branderburger Landtag - Potsdam (2004); Getyndze, Berlinie, Warszawie i w Gdańsku (2005).

Brat udział w ponad 100 wystawach zbiorowych, środowiskowych, ogólnopolskich i zagranicznych (Francja, Włochy, Niemcy). Tworzy w nurcie malarstwa realistycznego z przesłaniem metafizycznym.

Piotr Będkowski,
Bez tytułu,
olej, płótno, 2017

s. Natanaela Wiesława Błażejczyk CSSF

Urodziła się 25 listopada 1961 r. w Tysomicach pod Toruniem.

W 1986 r. wstąpiła do Zgromadzenia Sióstr Felicjanek

w Warszawie, gdzie 13 sierpnia 1994 r. złożyła śluby

wieczyste. W latach 1996—2001 studiowała na Akademii

Sztuk Pięknych w Warszawie (Wydział Grafiki). Równolegle

kontynuowała naukę na Papieskim Wydziale Teologicznym

w Warszawie, gdzie w 1998 r. zdała egzamin

ex universa z wynikiem bardzo dobrym. W latach 2009—2015

kontynuowała studia doktoranckie na warszawskiej ASP

i uzyskała tytuł doktora sztuki. Od 2006 r. pracuje

w Sekretariacie Konferencji Episkopatu Polski na stanowisku

konsultanta ds. ochrony zabytków. Od 2015 r. prowadzi

zajęcia z projektowania graficznego na Uniwersytecie

Kardynała Stefana Wyszyńskiego. Pracuje twórczo w zakresie

grafiki warsztatowej i projektowej, malarstwa i rzeźby.

Brała udział w 23. wystawach indywidualnych i 56. zbiorowych

w Polsce i za granicą (Paryż, Petersburg). Otrzymała wiele

nagród i wyróżnień, m.in.: wyróżnienie za znaki roku

liturgicznego na III Międzynarodowej Wystawie Sacro Expo

2002 w Kielcach, wyróżnienie za cykl grafik na V Triennale

Sztuki Sacrum „U cywilizacji życia” w Częstochowie (2003).

Wiesława Błażejczyk (s. Natanaela),

Księgęc.

blacha cynkowa trawiona, 2016

Wiesława Błażejczyk (s. Natanaela),

Słońce.

blacha cynkowa trawiona, 2016

Beata Bober-Kocot

Urodziła się w 1958 r. w Przemyślu. Studia na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu. Dyplom z rzeźby w pracowni prof. Adolfa Ryszki w 1986 r. Za realizację dyplomową otrzymała Nagrodę Rektorów Wyższych Uczelni Artystycznych, Nagrodę Ministra Kultury i Sztuki oraz stypendium twórcze. Od 1980 r., pod kierownictwem prof. Andrzeja Wojciechowskiego, zainicjowała wraz z grupą studentów i prowadziła społecznie zajęcia plastyczne z osobami niepełnosprawnymi intelektualnie. Były to jedne z pierwszych zorganizowanych zajęć terapeutycznych z twórczości plastycznej w Toruniu.

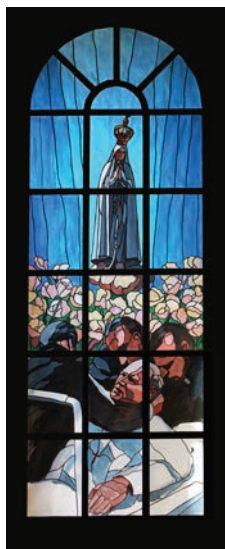
Na bazie tych zajęć powstała Pracownia Rozwijania Twórczości Osób Niepełnosprawnych. Po ukończeniu studiów pracowała twórczo, uczestniczyła w niezależnym ruchu artystycznym w Przemyślu, była jednym z założycieli Przemyskiego Towarzystwa Kulturalnego. Obecnie pracuje jako nauczyciel w Szkole Specjalnej w Toruniu. Współtwórca wielokrotnie nagradzanego plastycznego teatru dorosłych osób niepełnosprawnych intelektualnie.

Beata Bober-Kocot,
Ślad,
technika własna, 2017

Tadeusz Boruta

Urodził się w 1957 r. w Krakowie. Studiował malarstwo w krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych - dyplom w 1983 r. w pracowni prof. Stanisława Rodzińskiego. Artysta malarz, teoretyk sztuki, publicysta, kurator wystaw, nauczyciel akademicki. Członek czynny Polskiej Akademii Umiejętności; Dyrektor Wydziału Twórczości PAU; Członek Polskiej Komisji Akredytacyjnej; Profesor zwyczajny na Wydziale Sztuki Uniwersytetu Rzeszowskiego. Prowadzi pracownię malarstwa oraz pełni funkcję Kierownika Zakładu Malarstwa. Twórczość malarska w nurcie symbolizmu egzystencjalnego związanego z kręgiem figuracji krakowskich. W latach 80. jeden z głównych twórców i animatorów Ruchu Kultury Niezależnej. Kurator kilkunastu wystaw problemowych m. in.: *Cóż po artyście w czasie marnym*, Zachęta, Warszawa (1990) Muzeum Narodowe, Kraków (1991); *I barbari nel giardino*, Bolonia (1998); *Pokolenie '80*. Niezależna twórczość młodych w latach 1980–89, Muzeum Narodowe, Kraków (2010). Prezentował prace na ok. 70 wystawach indywidualnych i ok. 200 zbiorowych. Autor książek o sztuce: *Szkoła Patrzenia. Obrazowanie święt kościelnych w dziełach wielkich mistrzów* (2003 r.), *O malowaniu duszy i ciała* (2006 r.), *Figuracje* (2009 r.). Laureat wielu nagród artystycznych. Odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi (2011).

Tadeusz Boruta,
Matka Boża Fatimska,
witraż do kościoła
parafialnego w Mydlowie,
projekt i realizacja, 2011

Hanna Brzuszkiewicz

Studia w zakresie rzeźby na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w pracowni prof. Tadeusza Godziszewskiego w latach 1951–1955 i Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Gdańsku w pracowni prof. Stanisława Horno-Popławskiego w latach 1955–1957. Uczęszczała również do pracowni ceramiki prowadzonej przez prof. Hannę Żuławską. W latach 1958–2000 pracowała w Zakładzie Rzeźby WSP UMK. Od 1980 roku samodzielny pracownik naukowo-dydaktyczny, od 1994 profesor UMK. Twórczość w zakresie rzeźby i ceramiki artystycznej, zainspirowana z jednej strony kosmosem,

przestrzenią i człowiekiem, zaś z drugiej – magią sztuk ognia i reguł nimi rządzących. Autorka cykli: *Portrety z wyobraźni*, *Kosmogonia*, *Heliocentryzm*. Uczestniczyła w wystawach ogólnopolskich, m.in.: *Postawy i Tendencje*, Zachęta - Warszawa (1973); Międzynarodowe Biennale Rzeźby - Poznań (1998, 2002, 2004); *Chrystus w życiu człowieka*, Muzeum Archidiecezjalne, Kraków (1983); Triennale Rzeźby Religijnej (2008). Trzykrotnie brała udział w Międzynarodowym Konkursie i Wystawie Faenza - Włochy (1965, 1969, 1974). W 2010 r. brała udział w wystawie polskiej rzeźby współczesnej *Państwo Dydony*, PGS w Sopocie.

Hanna Brzuszkiewicz,
Królowa korony,
metal, wys. 29 cm

Zofia Dąbrowska

Studiowała na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu w latach 1965–1969. Dyplom w zakresie rzeźby zrealizowała w 1969 roku. W latach 1973–2007 była zatrudniona w Zakładzie Rzeźby Wydziału Sztuk Pięknych UMK w Toruniu, od 2003 roku profesor UMK. W latach 1995–1997 pełniła funkcję kierownika Zakładu Rzeźby. Twórczość w zakresie rzeźby, medalierstwa, rysunku i poezji. Główny temat do 1988 r. to portret eksperymentalny, a od roku 1989 - duchowy portret człowieka. Rzeźby realizowane w metalu, sztucznym kamieniu, ceramice i drewnie. Prezentowała swoje prace na ponad dwudziestu wystawach indywidualnych oraz ponad osiemdziesięciu wystawach zbiorowych w kraju i za granicą. Laureatka wielu nagród artystycznych krajowych i zagranicznych. Jej prace znajdują się we wnętrzach sakralnych i przestrzeni architektonicznej, m.in.: Relikwiarz Jana Pawła II w Kościele św. Józefa w Toruniu, Figura Matki Bożej Fatimskiej w kaplicy św. Jana Pawła II w Kościele pw. Bł. Karoliny Kózkówny w Rzeszowie.

Zofia Dąbrowska,
Matka Boża Fatimska,
stiuk, wys. 120 cm. 2017

Jerzy Gąsiorek

Urodził się 17 stycznia 1941 r. w Granowcu Wielkopolskim; artysta plastyk i poeta. Absolwent Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu oraz studiów podyplomowych z muzealnictwa i wystawiennictwa na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu. Założyciel i wieloletni dyrektor Biura Wystaw Artystycznych w Gorzowie (1980–2006). W latach 1984–2014 zorganizował 10 edycji Biennale Sztuki Sakralnej - jeden z najważniejszych przeglądów tego gatunku w Polsce. W 1995 r. otrzymał nagrodę im. Brata Alberta. Zajmuje się wystawiennictwem i architekturą wnętrz. Jest członkiem Związku Literatów Polskich. Pisze o zabytkach i sztuce. Wydał sześć tomików poezji.

Tworzy od lat 60. głównie rzeźby i asambláže często odnoszące się do sfery sacrum. Wystawy indywidualne w Polsce i w Niemczech (Kunstspeicher, Friedersdorf). Uczestniczył w wielu wystawach zbiorowych, plenerach, sympozjach i warsztatach artystycznych.

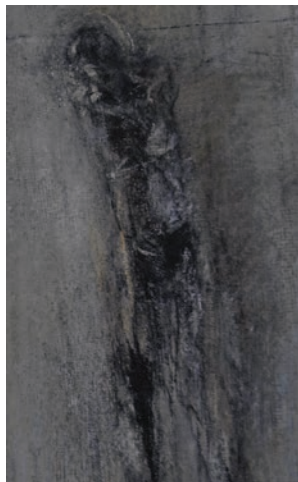

Jerzy Gąsiorek,
Wybrała prostaczków,
asamblaż, 2017

Mirosław Kocoł

Urodzony 1951 r. w Dobrzycy. Studia na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu. Dyplom z grafiki w pracowni prof. Marii Pokorskiej w 1986 r. Od 1980 r., pod kierownictwem prof. Andrzeja Wojciechowskiego, wraz z grupą studentów zainicjował i prowadził społecznie zajęcia plastyczne z osobami niepełnosprawnymi intelektualnie. Były to jedne z pierwszych zorganizowanych zajęć terapeutycznych z twórczości plastycznej w Toruniu. Na ich bazie powstała Pracownia Rozwijania Twórczości Osób Niepełnosprawnych. Po studiach pracował twórczo, uczestniczył w niezależnym ruchu artystycznym w Przemyśle, organizował Wystawy Niezależne w 1986 i 1987 r. w Przemyśle, współredagował pisma artystyczno-literackie „Strych Kulturalny” i „Spojrzenia Przemyskie”; był jednym z założycieli Przemyskiego Towarzystwa Kulturalnego. W latach 1996–2003 prowadził zajęcia dydaktyczne ze studentami w Instytucie Pedagogiki UMK z przedmiotu „Terapia przez twórczość” oraz „Terapeutyczna pracownia grafiki”. W okresie od 1995 do 2000 roku współpracował z Działem Wydawnictw UMK, wykonując projekty graficzne publikacji naukowych UMK. Od 1993 roku współorganizował kilkadziesiąt wystaw twórczości plastycznej osób niepełnosprawnych w kraju i za granicą. Obecnie pracuje jako terapeuta w Pracowni Rozwijania Twórczości Osób Niepełnosprawnych w Toruniu.

Mirosław Kocoł,
Za grzechy nasze....,
technika własna, 2017

Stanisław Kościński

Urodził się w 1987 roku w Zakopanem. Absolwent Państwowego Liceum Sztuk Plastycznych im. Antoniego Kenara w Zakopanem (2007). Studiował na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu na kierunku Rzeźba. Dyplom w 2013 r. oraz tytuł Najlepszego Absolwenta Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Absolwent studiów doktoranckich na WszP UMK (2017). Prezentował prace na kilku wystawach indywidualnych oraz brał udział w wystawach zbiorowych, m. in.: Raport 2015, CSW Toruń; II Studenckie Biennale Małej Formy Rzeźbiarskiej, Poznań (2011); XXVI Lietuvos medalis kūrėjų stovykla, Muzeum Ziemi Żmudzkiej,

Telšiai – Litwa, (2010). Laureat nagród i wyróżnień, m. in.: I nagroda w ogólnopolskim konkursie na projekt statuetki Nagrody Gospodarczej Prezydenta RP – Warszawa (2011); I nagroda w ogólnopolskim konkursie na projekt statuetki Nagrody Wolontariatu Pracowniczego Warszawa (2011); Nagroda im. Adolfa Ryszki, UMK, Toruń (2012). Stypendysta Małopolskiej Fundacji Stypendialnej Sapere Auso – Kraków (2011); Stypendium Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Warszawa (2013). Tworzy głównie w drewnie, zarówno małe formy rzeźbiarskie jak i kilkumetrowe realizacje. Ekspozuje naturalne wartości materiału, jak kolor, układ słojów, faktura.

Stanisław Kościński,
Fatima,
drewno, 2017

Peter Krupa

Urodzony w 1944 r. w Tvrdošín. Mieszka w Lewoczy.

Absolwent Wydziału Pedagogicznego Uniwersytetu Pawła Józefa Szafarika w Preszowie. Jest członkiem Slovak Union of Visual Arts oraz International Association of Art.

Zajmuje się głównie malarstwem, ceramiką, grafiką oraz rzeźbą w drewnie i wiklinie. Łączy ze sobą różne techniki plastyczne, malarskie i polichroniczne. Brał udział w wielu wystawach indywidualnych i zbiorowych w Polsce, Słowacji, Czechach, Niemczech, Hiszpanii, Ukrainie, Bułgarii, Francji, Kanadzie, USA, Japonii. Organizuje i prowadzi Międzynarodowe Spotkania Artystyczne w Spišským Podhradie (Słowacja). Laureat nagród za dorobek twórczy w dziedzinie grafiki i scenografii przedstawień teatralnych oraz lalkarskich.

Peter Krupa,

Ne boj sa. Ja som prvý,

A posledný a živý (Ap. 17—18),

olej, płótno, 2017

Jolanta Kuszaj

Studiowała na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Ukończyła z wyróżnieniem malarstwo - dyplom zrealizowany pod kierunkiem prof. Jana Pęgowskiego (2008) oraz grafikę w pracowni prof. Bogumiły Pęgowskiej (2009). Na macierzystym Wydziale ukończyła w 2013 r. z wyróżnieniem studia doktoranckie i uzyskała tytuł doktora sztuki. Zajmuje się malarstwem, rysunkiem i grafiką. Ważnym obiektem zainteresowania twórczego artystki są zagadnienia architektury miasta i jego przestrzeni. Prezentowała swoje prace na 20 wystawach indywidualnych oraz kilkudziesięciu wystawach zbiorowych, poplenerowych i konkursowych w kraju i za granicą (Niemcy, Belgia, Rumunia, USA, Słowacja, Serbia, Grecja, Bułgaria, Japonia). Laureatka wielu nagród i wyróżnień: III nagroda w konkursie Dzieło Roku 2013 - Toruń (2014); wyróżnienie honorowe w konkursie QUADRO-ART - IV Międzynarodowe Biennale Malarstwa, Łódź (2014). Stypendium w dziedzinie kultury Prezydenta Miasta Torunia (2015) i Stypendium Artystyczne Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego (2014). Członek Związku Polskich Artystów Plastyków.

Jolanta Kuszaj,
Clarity of things – the way to the light,
olej, płótno, 2017

Zdzisława Ludwiniak

Ukończyła Wydział Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie w 1987 roku. Od czasu otrzymania dyplomu związana z macierzystą uczelnią pracą dydaktyczną, obecnie profesor nadzwyczajny ASP. Prowadzi pracownię malarstwa i rysunku dla studentów Wydziału Grafiki warszawskiej ASP, a także studentów Wyższej Szkoły Informatyki Stosowanej i Zarządzania pod auspicjami Polskiej Akademii Nauk na kierunku: grafika - multimedia. Prezentowała swoje obrazy i rysunki na wielu wystawach indywidualnych i zbiorowych w kraju i za granicą. Laureatka XI Międzynarodowego Biennale Rysunku w Cleveland w Anglii. W swojej pracy artystycznej odnosi się zawsze do natury.

Zdzisława Ludwiniak,
Matka Boża,
technika mieszana, 2016

Irena Popiołek

Urodziła się w 1939 r. Studiowała na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie w pracowni prof.

A. Marczyńskiego. Dyplom z wyróżnieniem w 1965.

Od czasu ukończenia studiów prowadziła pracę artystyczną i pedagogiczną w wielu placówkach oświatowych, m.in.:

jako nauczyciel akademicki w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Krakowie (1978–1997). W 1995 otrzymała tytuł naukowy profesora. W latach 1997–2005 pracowała na Uniwersytecie

Rzeszowskim na stanowisku profesora zwyczajnego,

gdzie pełniła funkcje dyrektora Instytutu Sztuk Pięknych

(2001–2003) i kierownika Zakładu Malarstwa w Instytucie

Sztuk Pięknych (2003–2005). Profesor zwyczajny

w Akademii Ignatianum w Krakowie; od roku 1995 kierownik

Katedry Edukacji Artystycznej, członek Senatu. Zajmuje

się portretem, krajobrazem, szeroko pojętymi związkami światła, przestrzeni i koloru. Tego rodzaju ekspresji

poszukuje pracując w technikach: olejnej, akrylu i akwareli

oraz technikach mieszanych. Prezentowała swoje prace

na ponad 75 wystawach indywidualnych, między innymi

w Krakowie, Warszawie, Łodzi, Kielcach, Katowicach,

Wrocławiu, Zakopanem, Nowym Targu, Zielonej Górze,

Lublinie i Zamościu, a także w Wiedniu, Moskwie, Belgradzie,

Norymberdze, Stuttgarcie, Rzymie i Londynie. Brała udział

w ponad 300 wystawach zbiorowych malarstwa i rysunku,

m.in.: *Homage to Janusz Korczak* – Międzynarodowa Wystawa

53 artystów, Polska, Szwecja, Dania, Słowenia, Kraków (2011),

USA (2013); Wystawa międzynarodowa *Twarze Andersena* –

Dania, Szwecja (2005/2006); IV Festiwal Sztuki Polskiej

w Kanadzie (2002). Udział w prezentacjach sztuki polskiej

w Austrii, Czechach, Francji, Jugosławii, Kanadzie, Niemczech,

Rosji, Szwajcarii, we Włoszech i na Węgrzech. Laureatka wielu

nagród i wyróżnień w konkursach malarskich i rysunkowych.

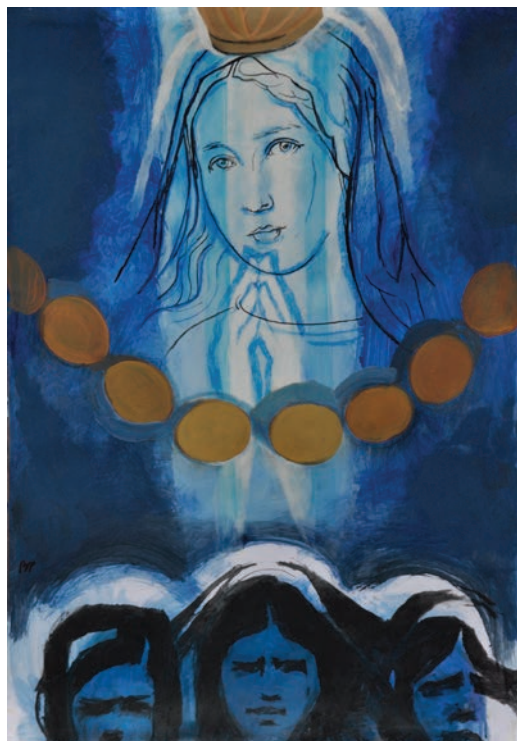

Irena Popiołek,
Stauroteka lednicka,
akwarela, 2016

Bogdan Przybyliński

Urodził się w 1936 r. w Nakle nad Notecią. Studiował na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu. Dyplom w 1961 roku w Pracowni Malarstwa Prof. Stanisława Borysowskiego. Profesor, grafik i malarz. Pracował w Zakładzie Grafiki na Wydziale Sztuk Pięknych UMK. W 1970 roku zorganizował i prowadził dyplomującą Pracownię Serigrafii. W latach 1982–1989 kierownik Zakładu Grafiki. Zrealizował ponad 30 wystaw indywidualnych w kraju i za granicą. Brał udział w około 250 wystawach zbiorowych ogólnopolskich oraz zagranicznych grafiki, rysunku i malarstwa, m. in.: III Biennale Grafiki, Kraków (1964); II Festiwalu Współczesnego Malarstwa Polskiego w Szczecinie; II Triennale Rysunku we Wrocławiu (1968); VII Festiwalu Sztuk Pięknych w Warszawie (1978); Ogólnopolskim Biennale *Wobec Wartości*, Katowice (1994). Członek Grupy Toruńskiej; uczestniczył w licznych wystawach grafiki toruńskiej w Niemczech (Berlin, Drezno, Getynga, Lipsk); Szwecji (Malmo); Włoszech (Ferrara, Bolonia); Litwie (Wilno, Kowno); Czechach (Praga); Wietnamie (Vien Tian), Warszawie i Krakowie. Uczestniczył w prezentacjach grafiki polskiej poza granicami, np. w Argentynie (Museo de arte

Moderno de Buenos Aires), Brazylii - Sao Paulo, na Kubie - Hawana, Niemczech – Delmenhorst oraz w ośrodkach kultury polskiej w Pradze, Kopenhadze, Berlinie, Filadelfii (International Gallery of Contemporary Printmaking), Belgradzie, Paryżu i innych. Uczestnik V., VI., VIII. i IX. Międzynarodowego Biennale *Sport w Sztukach Pięknych* – Madryt, Barcelona (1975–1985); II., IV., V., i VI. Międzynarodowego Triennale Sztuki – Majdanek, Lublin (1985–2000); II. Triennale Grafiki Polskiej – Katowice, Clermont Ferrand - Francja, Le Lecole, Frechen – Szwajcaria (1995). Brał udział w XII., XIV., XVI., XVIII. i XIX. Międzynarodowych Wystawach Małych Form Graficznych e Cadaques w Hiszpanii i wielu innych znaczących wystawach i imprezach artystycznych. Otrzymał szereg nagród w kraju oraz na Autumn Annual in Venezia, International Art Exhibition – Diploma of Excellence (1999), Itart 2001 – Mini Graphic and Painting World Wide Show, Pisa – Honour Mentions (2001), International Annual of Miniature Art Exhibition, Stockholm- Diploma of Excellence (2001). Odznaczenia państwowe: Złoty Krzyż Zasługi, Medal Edukacji Narodowej, Krzyż Kawalerski OOP.

Bogdan Przybyliński,
Fatimska impresja,
gwasz, papier, 2017

Agata Rochecka

Urodziła się w 1986 r. w Toruniu. Studiowała na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu.

Dyplom z malarstwa w pracowni prof. Piotra Klugowskiego

(2010). Dyplom z grafiki projektowej pod kierunkiem

prof. Witolda Michorzewskiego (2012). Pracuje

w Uniwersyteckim Centrum Nowoczesnych Technologii

Nauczania UMK. Zajmuje się malarstwem, rysunkiem,

ilustracją, witrażem i projektowaniem graficznym.

Prezentowała swoje prace na wystawach indywidualnych

(Toruń, Getynga, Mogilno). Uczestniczyła w plenerach

i warsztatach artystycznych, m.in.: Interdyscyplinarne Plenery

Artystyczne: *Dźwięk koloru – Kolor dźwięku*, Wołkowyja (2008),

Przestrzeń dźwięku – dźwięk w przestrzeni, Orelec (2009),

Czas i przestrzeń, Orelec (2010), Plener MKK w Mogilnie (2011),

Międzynarodowe Karpackie Warsztaty Artystyczne - *Znaki*

Pogranicza – Hadle Szklarskie, Galeria Miejska w Rzeszowie

(2012), Międzynarodowy Plener - *Przestrzeń Przyrody*,

Skudzewo 2014 oraz w kilkunastu wystawach zbiorowych,

m.in.: *Wstanie Chodźmy* – Katedra św. Janów, Toruń (2008),

Międzynarodowa Wystawa *Ars Principia* – Akademicka

Przestrzeń Sztuki UMK (2014) oraz wystawach poplenerowych

w Polsce, na Ukrainie i w Słowacji. Zaprojektowała

i zrealizowała witraże we wnętrzach sakralnych, m.in.

Dzieci Fatimskie w kaplicy Matki Bożej Brzemiennej

i *Dwunastu Apostołów* w kopule prezbiterium w Kościele pw.

św. Marcina w Szebniach, k. Jasła, a także monumentalny

witraż z postaciami Aniołów w prezbiterium kościoła

św. Antoniego w Toruniu. Autorka wizerunków świętych i

błogosławionych w prezbiterium Kościoła Miłosierdzia Bożego

w Toruniu oraz obrazów sakralnych do kościołów w bł. Karoliny

Kózka w Rzeszowie i Przemienienia Pańskiego w Osieku

Jasielskim. Projektuje opracowania graficzne publikacji

książkowych i stron internetowych. Autorka ilustracji

książkowych dla dzieci.

Agata Rochecka,

Dzieci fatimskie,

witraż w kościele pw. św. Marcina

w Szebniach, 2012

Mirosława Rochecka

Urodziła się w 1960 r. w Sępólnie Krajeńskim. Studiowała na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu. Dyplom z malarstwa w pracowni prof. Mieczysława Wiśniewskiego w 1989 r.

Od roku 1996 pracuje na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Instytucie Zabytkoznawstwa i Konserwatorstwa, od 2012 r. na stanowisku profesora. Prowadzi pracownię malarstwa dla studentów konserwacji zabytków w Zakładzie Kształcenia Artystycznego. Twórczość artystyczna w dziedzinie malarstwa. Głównym problemem jej twórczości jest wyrażanie treści duchowych przez materię malarską. Posługuje się językiem syntetycznej formy abstrakcyjnej opartym na symbolice światła i koloru. Przekaz artystyczny kieruje w stronę sacrum i wartości chrześcijańskich. Ma w swoim dorobku artystycznym ponad 30 wystaw indywidualnych w Polsce i za granicą, m. in. w Toruniu, Ribe (Dania), Włocławku, Rzeszowie, Gorzowie Wlkp., Warszawie, Berlinie, Poczdamie, Teltow (Niemcy), Ostrowcu Świętokrzyskim, Krakowie, Pile,

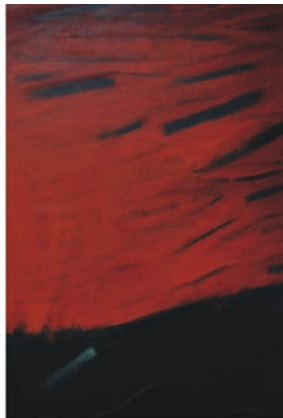
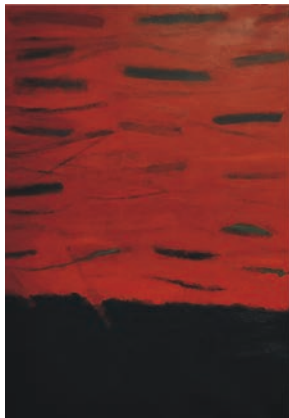
Olsztynie, Gludsted (Dania). Uczestniczyła w ponad 200 wystawach zbiorowych, konkursach, plenerach i sympozjach artystycznych w kraju i za granicą (Francja, Niemcy, Dania, Litwa, Ukraina, Słowacja). Uzyskała wiele nagród i wyróżnień w konkursach ZPAP Dzieło Roku (1992–2009), oraz m. in.: Medal na X Biennale Sztuki Sakralnej – *Sacrum'2000* w Gorzowie Wielkopolskim (2001); wyróżnienie w dziedzinie malarstwa na III Polygonyum – BWA Bydgoszcz (2013).

Autorka publikacji – *Tajemnice światła i koloru*, Wydawnictwo Naukowe, Toruń, 2007. Kierownik Galerii Forum Wydziału Sztuk Pięknych. Inicjator i opiekun artystyczny Akademickiej Przestrzeni Sztuki UMK. Kurator wystaw problemowych, m.in.: *Wstańcie – Chodźmy*, Katedra św. Janów - Toruń (2008); *Ars-Principia* z okazji kanonizacji Jana Pawła II, Akademicka Przestrzeń Sztuki – UMK; *Projekt 966. Jubileusz Narodowy – Sztuka Polska 2016* z okazji jubileuszu 1050-lecia Chrztu Polski. Współorganizatorka Forum Malarstwa Polskiego.

Mirosława Rochecka,

Tryptyk, *Cova da Iria - miracle of the sun*,

olej, płótno, 2017

Kazimierz Rochecki

Urodził się w 1959 r. w Jaśle. Studiował na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu (1980–1985). Dyplom z malarstwa w pracowni prof. Janusza Kaczmarskiego. Od 1985 r. pracuje na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu - do roku 2013 w Zakładzie Rysunku, obecnie w Zakładzie Malarstwa prowadzi pracownię witrażu w ramach specjalności - malarstwo w architekturze. Profesor sztuk pięknych - malarz, rysownik i witrażysta, autor obiektów o charakterze rzeźbiarsko-malarskim, instalacji i działań parateatralnych TEART. Tematyka w jego twórczości dotyczy kondycji człowieka, jego fizyczności i duchowości. Od 1990 r. zajmuje się architekturą wnętrz, głównie w obiektach sakralnych, projektując kompleksowo wyposażenie wystroju wnętrz, witraże, malarstwo ścienne. Zrealizował ponad 120 monumentalnych witraży oraz 40 wielkoformatowych scen w technikach malarstwa ściennego (Polichromia w Kościele p.w. Dobrego Pasterza w Jaśle).

Autor 45 wystaw indywidualnych, m.in.: w Toruniu, Krakowie, Rzeszowie, Warszawie, Pile, Gorzowie Wlkp., Ostrowcu Świętokrzyskim. Brał udział w ponad 250 wystawach zbiorowych, warsztatach, festiwalach i projektach artystycznych, w kraju i za granicą (Francja, Kanada, USA, Holandia, Niemcy, Litwa, Słowacja, Ukraina, Dania). Otrzymał wiele nagród i wyróżnień, m. in. Grand Prix na Ogólnopolskim Konkursie Malarstwa *Aqua Fons Vitae* (BWA Bydgoszcz 1999); Medal na IX Biennale Sztuki Sakralnej w Gorzowie Wielkopolskim - *Sacrum*'1998; wyróżnienie na X Biennale - *Sacrum*'2002; Nagrodę Prezydenta Litwy na Międzynarodowym Sympozjum Artystycznym *Soutine* w Numentis na Litwie; Nagrodę Wojewody Toruńskiego za działalność upowszechniającą kulturę polską poza granicami kraju (1995), wielokrotnie nagrody i wyróżnienia w konkursach Dzieło Roku i Annale Okręgu Toruńskiego ZPAP. Zorganizował sześć edycji Forum Malarstwa Polskiego oraz 80 wystaw Uczestników Forum w galeriach w całej Polsce.

Kazimierz Rochecki,
Matka Boża Licherska
akryl, płótno, 2016

Stanisław Rodziński

Urodził się 8 marca 1940 r. w Krakowie. Studiował na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie. Dyplom w 1963 r. w pracowni prof. Emila Krchy.

Po studiach praca artysty i pedagoga - w domu dziecka, szkole podstawowej, liceum ogólnokształcącym i Liceum Sztuk Plastycznych w Krakowie. W latach 1972–1980 zatrudniony na stanowisku docenta w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych we Wrocławiu. Od 1981 roku pracował w krakowskiej ASP; pełnił funkcję dziekana Wydziału Malarstwa (1993–1996), następnie do 2002 roku rektora krakowskiej ASP. W 1988 uzyskał tytuł profesora nadzwyczajnego, a w 1992 r. profesora zwyczajnego. Przewodniczył Konferencji Rektorów Szkół Artystycznych (1999–2002). W latach 80. wykładał w Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie. Od 1985 roku współpracował z Instytutem Pedagogiki Uniwersytetu Jagiellońskiego. Jest członkiem rzeczywistym Polskiej Akademii Umiejętności i Sandomierskiego Towarzystwa Naukowego. Członek Rady Kultury przy Premierze Rzeczypospolitej (1991–1992). W latach 80-tych XX wieku był uczestnikiem Ruchu Kultury Niezależnej. Od lat 70. do 1983 r. pełnił funkcje przewodniczącego Sekcji Malarstwa oraz wiceprezesa Zarządu Okręgowego Krakowskiego ZPAP. Był członkiem Zarządu Głównego Sekcji Malarstwa, a w latach 1973–83 naczelnym redaktorem Biuletynu Rady Artystycznej ZPAP. Od 1968 r. pisał teksty o sztuce. Współpracował z *Tygodnikiem Powszechnym*, publikował w *Znaku*, *Gościu Niedzielnym*, *Dekadzie Literackiej*, *Odrze*, *Kulturze Paryskiej*, *Ethosie*, *Życiu*, *Rzeczypospolitej*,

Sztuce Sakralnej, *Projekcie*, *Życiu Duchowym* i *Horyzontach Wychowania*. Autor pięciu książek, w których zawarł liczne przemyślenia: *Sztuka na co dzień i od święta* (1999); *Obrazy czasu* (2001); *Mój szkicownik* (2005); *Dzieła, czasy, ludzie* (2007) oraz *Autoportret malarza* (2012). Ponad 70 wystaw indywidualnych oraz udział w ponad 300 wystawach zbiorowych malarstwa i rysunku w kraju i zagranicą, m.in.: w Krakowie, Warszawie, Katowicach, Wrocławiu, Wiedniu, Rzymie, Londynie. Prace w zbiorach krajowych i zagranicznych, między innymi w Kopenhadze, Helsinkach, Jokohamie, Montrealu, Monako, Moskwie, Kijowie, Londynie, Rzymie. Wiele nagród i wyróżnień, m.in.: Stypendium Foundation pour une Entraide Intellectuelle Européenne – Paryż (1974); Złoty Medal Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych – Kraków (1977), Złota Odznaka Związku Polskich Artystów Plastyków – Kraków (1978), Nagroda Miasta Krakowa (1981), Nagroda Muzeum Archidiecezji Warszawskiej (1985), Stypendium Instytutu Kultury Chrześcijańskiej im. Jana Pawła II – Rzym (1985); Nagroda Fundacji im. Alfreda Jurzykowskiego - Nowy Jork (1988), Stypendium Fundacji Janineum – Wiedeń (1994), Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski (1998); Nagroda Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (2000), Srebrny Medal Zasłużony Kulturze Gloria Artis (2005), Doctor Honoris Causa ASP im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu (2005) i Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach (2008). Honorowy profesor ASP w Krakowie (2010). Otrzymał wyróżnienie TOTUS (Warszawa 2007) i Medal Papieskiej Rady ds. Kultury Per Artem ad Deum (2013).

Stanisław Rodziński,
Poranek,
gwaz, 2016

Krystyna Rudzka-Przychoda

Studiowała na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Mieszka i tworzy w Lublinie. Członek Związku Polskich Artystów Plastyków - przez wiele lat pełniła funkcje w Zarządzie Głównym ZPAP oraz w Zarządzie Okręgu Lubelskiego ZPAP. W 1990/1991 roku stypendium Ministra Kultury i Sztuki. Uczestniczka i organizatorka wystaw i plenerów malarskich. Uprawia malarstwo w technice olejnej i akwarelowej. Pracuje w cyklach tematycznych: *Rosliny*, *Dwa Księżyce*, *Struktury*. Od 25 lat współpracuje z geologiem dr. Lucjanem Gazdą, tworząc cykle o tematyce geologicznej, m.in.: *Istota Materii* - Muzeum w Chełmie (2011), *I Bóg stworzył Ziemię* - Muzeum na Majdanku w Lublinie (2006), *Zapamiętać las* - Muzeum w Janowcu (2013), *Dusza kamienia porzuconego*, Muzeum w Łęcznej (2011). W swoim dorobku artystycznym ma kilkadziesiąt wystaw indywidualnych w kraju i za granicą, m.in. w Lipsku - Niemcy (1989), Rzeszowie, Tarnowie, Nowym Jorku - USA (1997), Münster - Niemcy (2002), Lublinie (2000).

Pytania egzystencjalne i poszukiwanie transcendentnego sensu inspirują ją do podjęcia tematów sacrum. Brała udział w wielu wystawach o tematyce sakralnej, np.: *Kobieta i Sacrum* (2007), *Wszystko badajcie a co szlachetne zachowujcie* (2008). Brała udział w ponad 100 wystawach zbiorowych w kraju i za granicą: Bułgaria, Francja, Japonia, Austria, Węgry, Australia, USA, Litwa, Niemcy, m.in.: Triennale Współczesnego Portretu - Radom (1990); *Kwiaty i Pejzaż*, Stara Kordegarda - Warszawa, Tokio - Japonia (1999); National Gallery, Melbourne - Australia (1998); *Bliźniemu swemu*, Zachęta - Warszawa (2007, 2009, 2011, 2017), *Akt* - Centrum Sztuki Współczesnej - Solvey - Kraków (2008), *Ogrody*, BWA - Wałbrzych, *Linia Życia*, Galeria Miejska - Łódź, *Ars-Principia* - APŠ UMK - Toruń, *Zielone i Białe* - Muzeum w Chełmie (2014); *Projekt 966. Jubileusz Narodowy - Sztuka Polska 2016*, Muzeum Uniwersyteckie UMK - Toruń. Laureatka wielu nagród i wyróżnień, m.in.: III nagroda *Materia Kosmos*, Galeria EL - Elbląg (1991); Nagroda - *Współczesny Wizerunek Madonny*, BWA - Radom; Nagroda - *Postawy*, BWA - Rzeszów (1993), Nagroda Kulturalna Województwa Lubelskiego 2016.

Krystyna Rudzka-Przychoda,
Pod Twoją obronę,
olej, płótno, 2012

Tomasz Rzeszutek

Urodził się w 1957 r. Absolwent PLSP w Szczecinie, członek Stowarzyszenia Polskich Artystów Karykatury oraz Związku Polskich Artystów Plastyków, malarz i rysownik. W latach 80-tych zadebiutował na łamach prasy ogólnopolskiej jako rysownik satyryczny. Publikował w prasie regionalnej oraz w ogólnopolskiej między innymi w *Szpilekach*, *Kulturze*, a także w tytułach zagranicznych m.in. w Stanach Zjednoczonych i Japonii. Wydał pięć tomików autorskich. Ważniejsze wystawy indywidualne: *Moje malarstwo*, MOK Police (1999); *Tylko pejzaż*, Fundacja Pomorza Zach. Szczecin (2006); *Ludzie i miejsca*, Galeria Gotycka Zamku KP, Szczecin (2003). Udział w wielu wystawach zbiorowych, m.in.: *Konik Morski*, BWA - Szczecin (1987, 1989); FPMW - Szczecin (1988, 1990). BMFM - Toruń 1988 (wyróżnienie); *Szczecin w malarstwie XIX i XX w.*, Zamek KP - Szczecin (1998). Jest laureatem wielu nagród, m.in. Srebrnej (1986) i Brązowej Szpilki (1987), Satyrykon, Legnica (1993, 2000). Od roku 2003 maluje cykl obrazów *Mój Jezus* wystawiany w: Dąbiu (2005), Świnoujściu (2006), Luckow – Niemcy (2008), Szczecinie (2009), Marianowie (2010), Krakowie (2011), Wista 2012.

Tomasz Rzeszutek,

Zawsze odmawiajcie różaniec,

olej, płyta, 2017

Tomasz Sobecki

Urodził się w 1952 roku w Toruniu. Studiował nauki przyrodnicze na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu. Od roku 1981 zajmuje się fotografią artystyczną. W 2013 obronił pracę doktorską na Wydziale Operatorskim i Realizacji Telewizyjnej Państwowej Wyższej Szkoły Filmowej w Łodzi pt. *Idea Piramid*. Wiele wystaw indywidualnych w Polsce i za granicą - Anglia, Australia, Finlandia, Hiszpania, Indie, Kazachstan, Szwajcaria i USA. Uczestniczył w międzynarodowych wystawach zbiorowych w Belgii, Niemczech i Japonii. Na zaproszenie Ministerstwa Kultury i Sztuki RP reprezentował Polskę na Międzynarodowym Festiwalu Sztuki w Caracas (Wenezuela). Otrzymał stypendia artystyczne: MSZ Królestwa Hiszpanii (1990) i MKiS RP (1991–1993). Autor cykli fotograficznych m.in: *Modlitwa w gotyckiej katedrze* (1981); *Krucyfiks* (1983/1993); *Gotyk – kształt i światło* (1985); *Kształt światła* (1991); *Perspektywa* (1987); *Miasto* (1992); *Kolor wiatru* (1996); *Miasta – inaczej*

(2005); *Szalone lokomotywy* (2006); *Idea piramid* (2002/2012); *Piramidy, piramidy* (2014); *Warszawa - miasto sukcesu* (2014); *Magiczny Toruń*, (2007/2015); *Dynamika miasta*, (2015). Pomysłodawca i współorganizator Konkursu Wydawnictw Reklamowych IDEA w latach 1996–2000. Inicjator i kurator wystawy European Design Annual w galerii Wozownia – Toruń (1999). Założył i prowadził w roku 2009 w Toruniu galerię etud pod nazwą GALERIA'Vi. Wielokrotnie uczestniczył w polskich i międzynarodowych sympozjach fotografików i projektantów, a także w akademickich konferencjach naukowych. Publikacje w prasie artystycznej i codziennej oraz w albumach, np. *Region Chopina* UNIGRAF (2010); *Fotografia bez cenzury*, IPN Warszawa (2014). Prowadzi zajęcia i wykłady z fotografii na uniwersytetach: w Toruniu, Bydgoszczy, Łodzi, Wyższej Szkole Bankowej w Toruniu, Bydgoskiej Akademii Fotografii, a także na Wydziale Designu Indian Institute of Technology w Hajdarabadzie.

Tomasz Sobecki,
Dyptyk - Grabarka: Grabarka II,
fotografia tradycyjna w połączeniu
z elektronicznymi metodami
przetwarzania obrazu, 2017

Janusz Sytek

Urodził się w 1959 r., inżynier, pracuje jako doradca biznesowy. Zajmuje się twórczo fotografią o charakterze reportażowym. Początek rozwoju swojej fotografii zawdzięcza Tomaszowi Tomaszewskiemu, który zainspirował go i zainicjował zmianę podejścia do formy, a przede wszystkim do podmiotu fotografii. Przez kolejne lata, do dzisiaj, coraz głębiej, z niegasnącą fascynacją wchodzi w nurt fotografii dokumentalnej, ucząc się pod okiem wybitnych specjalistów i czerpiąc z ich doświadczeń, m. in.: wspomnianego już Tomasza Tomaszewskiego – National Geographic, Maćka Nabrdalika – VII Agency, Antonina Kratochvila – VII Agency, Christophera Morissa – VII Agency, Marka Arcimowicza – National Geographic. Za swoje reportaże dotyczące religijności Polaków otrzymał szereg wyróżnień na międzynarodowych konkursach fotograficznych:

w 2015 – 4 wyróżnienia na MIFA-Rosja; 3 wyróżnienia na IPOTY-USA; w 2016 – 3 wyróżnienia na FAPA-USA; nagroda w konkursie Fuji Global Photo Walk; w 2017- wyróżnienie na PX3-Francja oraz 2 wyróżnienia na IPA-USA. Janusz Sytek wystawiał swe prace na wystawach zbiorowych: dwukrotnie w ramach Wejherowskiego Spichlerza Sztuki w latach 2013 i 2014 oraz w 2015, w Galerii Trzecie Oko na krakowskim Kazimierzu. Kilka lat temu rozpoczął projekt dotyczący wiary współczesnego społeczeństwa, koncentrując się przede wszystkim na dokumentowaniu przejawów kultu chrześcijan w Polsce. Sukcesywnie, odwiedzając najświętsze sanktuaria, kalwarie, pielgrzymki, stara się zatrzymać w czasie obraz religijności Polaków, dążąc do rejestrowania spraw z natury nieuchwytnych, trudnych do fotografowania – ludzkich uczuć i emocji. Unika fotografowania spektakularnych obiektów, szafarzy ceremonii, koncentrując się na zwykłych ludziach szukających Boga.

Janusz Sytek,
Kalwaria Pacławska,
reportażowa fotografia cyfrowa,
czarno-biała, 2016

Krystyna Szalewska

Urodziła się w Przerośli koto Suwałk. Ukończyła Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych w Szczecinie. Studiowała na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu (1958–1963). Dyplom w zakresie grafiki artystycznej w pracowni doc. Ryszarda Krzywki. Twórczość artystyczna w dziedzinie grafiki, rysunku i malarstwa oraz poezji. Debiutowała wystawą indywidualną w Klubie Pod Jaszczurami w Krakowie (1963). Wiele wystaw indywidualnych w kraju i za granicą, m.in.: Bydgoszcz (1964, 1965); w Latina (1973) i w Udine – Włochy (1974); Wałbrzychu (1975); w Instytucie Kultury Polskiej w Londynie i w Malmö w Szwecji (1976); w Dortmundzie (1977); Göttingen (1979); Enschede i Dalfsen w Holandii (1980); we Frankfurcie i Kassel (1981); Hannoverze (1985); Berlinie (1987) - Niemcy; we Wrocławiu, Poznaniu, Olsztynie, Płocku, wielokrotnie w Toruniu i wiele innych. W 1993 r. miała miejsce Wystawa retrospektywna w 30-lecie pracy artystycznej w Muzeum Okręgowym w Toruniu. Szczególnym wydarzeniem była jej wystawa grafiki pt. *Błogosławioną mnie nazywać będą*, z okazji wizyty Jana Pawła II w Toruniu w Muzeum Okręgowym w Toruniu (1999). Brała udział w licznych wystawach

zbiorowych, m.in.: Współczesna Grafika Polska w Muzeum im. Leona Wyczółkowskiego w Bydgoszczy; wystawa Młodej Grafiki w BWA w Poznaniu (1974); 4 Międzynarodowe Biennale Grafiki, BWA - Kraków i XI Bienale Grafike – Ljubljana (1975), Wystawa Sztuki Polskiej – Polnische Kunst 1900 – 1975 w ramach Wiener Secession w Wiedniu (1976); wystawa *Nine Polish Women Graphic Artists* w Nowym Jorku oraz II International Print Competition WPC77, San Francisco - Muzeum of Modern Art (1977). Uzyskała wiele nagród i wyróżnień, m. in: srebrny medal na III Ogólnopolskiej Wystawie Malarstwa i Grafiki *Bielska Jesień* w Bielsku Białej (1965); III nagrodę w konkursie *Mikołaj Kopernik i jego idea*, Olsztyn (1972); wielokrotnie nagrody i wyróżnienia w konkursie ZPAP w Okręgu Toruńskim na grafikę i rysunek roku. Stypendia Ministra Kultury i Sztuki (1968, 1972). Odznaczenia: Zasłużony Działacz Kultury (2000); nagroda imienia ks. prof. Janusza Pasierba (2002); Order Papieski przyznany przez Jana Pawła II – Pro Ecclesia et Pontifice; Medal Biskupa Andrzeja Suskiego – Zasłużonym dla Diecezji Toruńskiej; Medal Honorowy Prezydenta Torunia – Thorunium. Jest członkiem ZPAP. Od 1969 r. mieszka w Toruniu.

Krystyna Szalewska,
Matka Boża od cudownego medalika,
akwarela gwasz, 45×38 cm, 1989

Marek Szary

Urodził się w 1956 w Wylatowie k/ Mogilna. Studia na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu. Dyplom z wyróżnieniem w pracowni prof. Janusza Kaczmarekiego w 1986. Od 1987 zatrudniony w Zakładzie Rysunku Instytutu Artystycznego. Obecnie profesor w Zakładzie Rysunku oraz Kierownik Pracowni Rysunku Klasycznego. Zajmuje się malarstwem sztalugowym, rysunkiem, ilustracją książkową, polichromią i projektowaniem witraży. Malarstwo Marka Szarego wpisuje się w nurt sztuki realistycznej o zabarwieniu symbolicznym. Swoje prace prezentował na 17 wystawach indywidualnych oraz ponad 100 wystawach zbiorowych w kraju i za granicą, min.: w Niemczech, Holandii, Danii, Francji. Jest laureatem kilku nagród i wyróżnień w konkursach ogólnopolskich oraz nagród JM Rektora UMK za działalność artystyczną. Nagroda Główna w dziedzinie rysunku w konkursie *Człowiek – Bóg – Świat, Przemysł* (1988).

Marek Szary,
Ikona XX wieku- Auschwitz,
pastel, ol., papa izolacyjna, 100×70, 2004

Bożena Szmelter-Fausek

Bożena Szmelter-Fausek jest absolwentką Państwowego Liceum Sztuk Plastycznych w Gdyni-Orłowie (1997-2002), które ukończyła z wyróżnieniem – Medal Absolwenta PLSP. Studia na kierunku konserwacji i restauracji dzieł sztuki w zakresie malarstwa i rzeźby polichromowanej na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu (2002–2008). W 2013 roku uzyskała tytuł naukowy doktora nauk humanistycznych w zakresie nauk o sztuce na podstawie rozprawy pt.: *Gdański warsztat malarski ostatniej ćwierci XVI i pierwszej połowy XVII w. na przykładzie twórczości Antona Möllera (1563/5—1611) i Hermanna Hana (1580—1627/8)*, pod kierunkiem prof. Justyny Olszewskiej - Świetlik. Od 2012 r. pracownik naukowo-dydaktyczny w Zakładzie Technologii i Techniki Malarskich Instytutu Zabytkoznawstwa

i Konserwatorstwa UMK w Toruniu. Zajmuje się działalnością dydaktyczną i badawczą związaną z badaniami technologicznymi dzieł sztuki, zagadnieniami artystycznymi i konserwatorskimi. Zainteresowania naukowe i artystyczne skoncentrowane są na naukach o sztukach pięknych, badaniach techniki i technologii dzieł sztuki, konserwacji i restauracji malarstwa i rzeźby polichromowanej, dawnych technologiach i technikach malarskich, kopiach malarstwa dawnego, rekonstrukcjach warstw malarskich i złoczeń, aranżacji konserwatorskiej wnętrza zabytkowych dzieł architektury. Prowadzi prace konserwatorskie malarstwa i rzeźby polichromowanej. Jedną z jej najważniejszych realizacji badawczych i konserwatorskich, to konserwacja gotyckich rzeźb Grupy Ukrzyżowania z kościoła w Sarbii oraz późnogotyckiego tryptyku z kościoła w Tychowie.

Bożena Szmelter-Fausek,
Matka Boska Fatimska,
technika wielowarstwowa,
złocenia na poler, 2017

Iga Świącicka

Urodziła się w 1967 r. Studia w Instytucie Sztuk Pięknych na Uniwersytecie Jana Kochanowskiego w Kielcach. Dyplom z malarstwa sztalugowego w pracowni prof. Urszuli Ślusarczyk. Obecnie doktorantka pod kierunkiem prof. Ryszarda Ługowskiego. Autorka wystaw indywidualnych oraz zbiorowych w kraju i za granicą m.in. Francja, Włochy, Ukraina. Mieszka i tworzy w Warszawie. Jej twórcze działania są próbą utrwalenia epifanii w świecie współczesnym. Wrażenia duchowe i skojarzenia mają swoje odbicie w materii. Analiza tych zjawisk prowadzi do powstawania formy obrazów malarskich, fotograficznych oraz działań w przestrzeni. Głównym zadaniem jej twórczości jest światło - symbol metafizyki i wieloznaczności. Poprzez swoje prace rozważa i odwołuje się do rozumienia duchowości jako procesu.

ufność - nieufność

poufność - sekret

czucie - wiara

wiara - niewiara

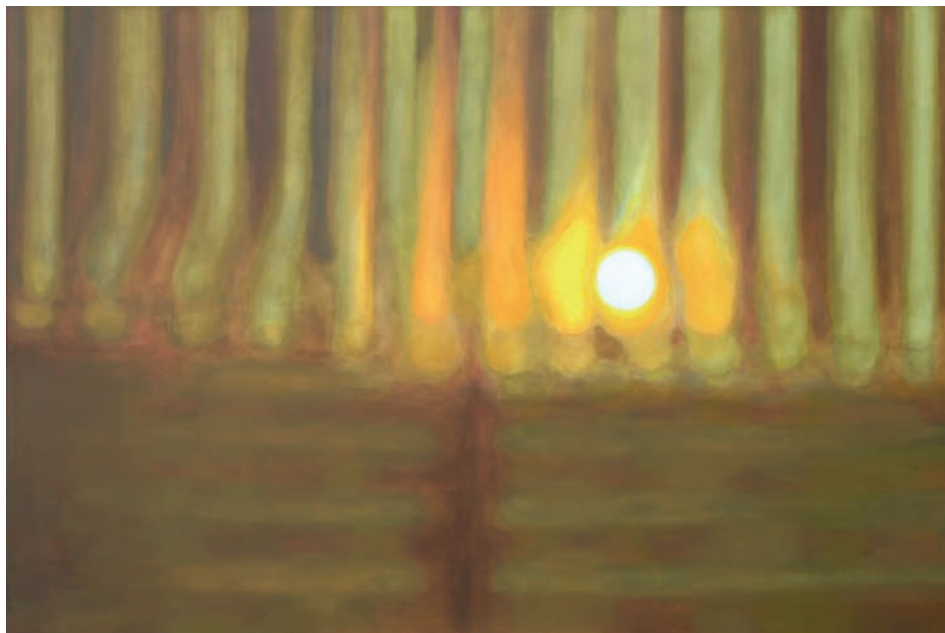
Subtelna materia pojęć.

Rozważanie tajemnicy zawsze pozostanie intymne.

Iga Świącicka,

Poufność,

olej, płótno, 2017

Jerzy Tomaszek

Studiował na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu. Pracował jako nauczyciel plastyki w szkołach podstawowych i średnich, następnie przez okres 18 lat z niepełnosprawną młodzieżą w Warsztatach Terapii Zajęciowej w Lublinie. Obecnie na emeryturze. Zajmuje się twórczością w dziedzinie malarstwa i rysunku. Ulubiona technika - akwarela. Ostatnie wystawy: IX Międzynarodowe Biennale Miniatury w Częstochowie (2016), Pokonkursowa wystawa *Pejzaż Współczesny* ZPAP – Lublin (2016); *Gaude Mater*, Ośrodek Promocji Kultury - Częstochowa (2016); *Obrazy* - wystawa malarstwa i rysunku, Galeria Omega w Toruniu (2017). W kwietniu i maju 2017 w Galerii Omega w Toruniu prezentowana była jego indywidualna wystawa akwareli.

Jerzy Tomaszek,

Tryptyk - Objawienie w Fatimie (strona lewa),
akwarela, papier, 2017

Elżbieta Wasylyk

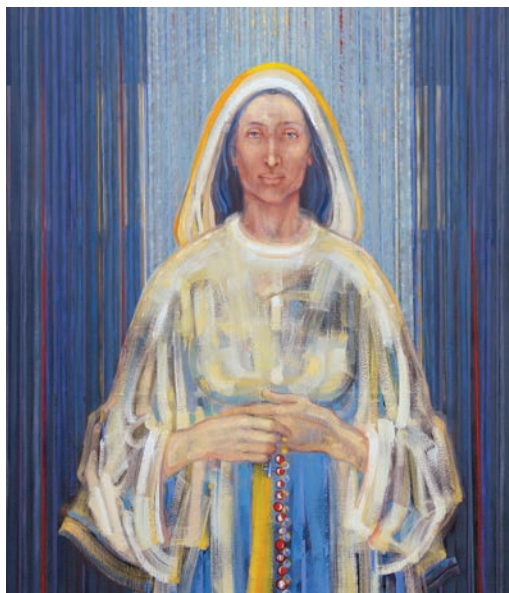
Studiowała na Wydziale Malarstwa w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Poznaniu, obecnie Uniwersytet Artystyczny (1985–1990). Dyplom pt. *Światło i błękit* u prof. Jacka Waltosia. Habilitacja w 2011 na Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Profesor Akademii Sztuki w Szczecinie – Kierownik Katedry Przedmiotów Ogólnoplastycznych i Teoretycznych. Mieszka w Trzcińcu (woj. wielkopolskie). Zajmuje się malarstwem sztalugowym, ściennym, witrażem i rysunkiem. Autorka kilku cykli malarskich: m.in. *Pascha*; *Kształt obecności*; *Re-Kreacja*; *Misterium osoby* i *Ćwiczenia duchowe* – prezentowanych w Polsce za granicą. Wykonała polichromie w prezbiterium Kościoła p.w. Jana Chrzciciela w Trzcińcu (1998), w kaplicy Sióstr Opatrzności Bożej w Wielkiej Wsi k. Wolsztyna (2002), a także polichromię i witraże w kaplicy kościoła p.w. Bożego Ciała w Szczecinie

(2010). Współpracowała także z prof. Kazimierzem Rocheckim przy realizacji zaprojektowanej przez niego polichromii w Kościele p.w. Dobrego Pasterza w Jaśle. Prezentowała swoje prace na ponad siedemdziesięciu wystawach indywidualnych i ponad 100 zbiorowych. Stypendystka Ministra Kultury i Sztuki PRL i Fundacji Jana Pawła II w Rzymie. Laureatka Nagrody ZPAP na Festiwalu Polskiego Malarstwa Współczesnego w Szczecinie w 2010 roku. Autorka tomików wierszy: *Spotykamy się* i *Kształt obecności* oraz pracy teoretycznej: *Personalizm w malarstwie polskim. Symptomy personalizacji sztuki*, Szczecin 2016.

Elżbieta Wasylyk,
Maryja I,
akryl, płótno, 2017

Elżbieta Wasylyk,
Maryja II,
akryl, płótno, 2017

Elżbieta Wasylyk,
Matka Boża Fatimska,
akryl, płótno, 2017

Andrzej Wojciechowski

Artysta rzeźbiarz, scenograf, doktor nauk technicznych historii i teorii architektury, doktor habilitowany, pedagog specjalny, profesor Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu oraz Kujawsko-Pomorskiej Szkoły Wyższej w Bydgoszczy, współtwórca i wieloletni kierownik *Pracowni Rozwijania Twórczości Osób Niepełnosprawnych w Toruniu*, współzałożyciel *Warsztatów Terapii Zajęciowej Fundacji im. św Brata Alberta w Toruniu*, kierownik Zakładu Pedagogiki Specjalnej i Resocjalizacji i prof. nadzw. Kujawsko-Pomorskiej Szkoły Wyższej w Bydgoszczy.

Od 1980 współtwórca grupy wolontariackiej we współpracy z Wandą Szuman przekształconej następnie w *Pracownię Rozwijania Twórczości Osób Niepełnosprawnych*. Wiceprezes Katolickiego Stowarzyszenia Osób Niepełnosprawnych Diecezji Toruńskiej im. Wandy Szuman, w ramach którego działa Środowiskowy Dom Samopomocy Pracownia Rozwijania Twórczości Osób Niepełnosprawnych. Członek Towarzystwa Uniwersyteckiego *Fides et Ratio*. Kierunki działalności naukowej i artystycznej: pedagogika specjalna, terapia osób słabych, terapia przez twórczość, teoria sztuki, rzeźba, rysunek i teatr; Laureat wielu nagród, medali, odznaczeń, autor wielu książek, publikacji, wystaw. Najważniejsze międzynarodowe i krajowe wyróżnienia: nagroda TOTUS za wybitne osiągnięcia w propagowaniu kultury chrześcijańskiej, w promocji człowieka oraz pracy charytatywnej i edukacyjno-wychowawczej przyznana przez Fundację Dzieła Nowego Tysiąclecia (2000); wyróżnienie POLCUL FOUNDATION za udział w rozwoju niezależnej kultury polskiej (1992).

Andrzej Wojciechowski,
Oto matka Twoja,
rysunek, 2017

Grażyna Zielińska

Urodziła się w 1951 w Toruniu. Studiowała konserwację i restaurację dzieł sztuki na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu (1970–1975). Artysta malarz i konserwator dzieł sztuki. Pracowała do 1982 roku w Państwowej Pracowni Konserwacji Zabytków we Wrocławiu. Prowadziła prace konserwatorskie w Ankarze w Turcji (1980/81). Od 1976 należy do ZPAP. Od 1982 mieszka w Toruniu.

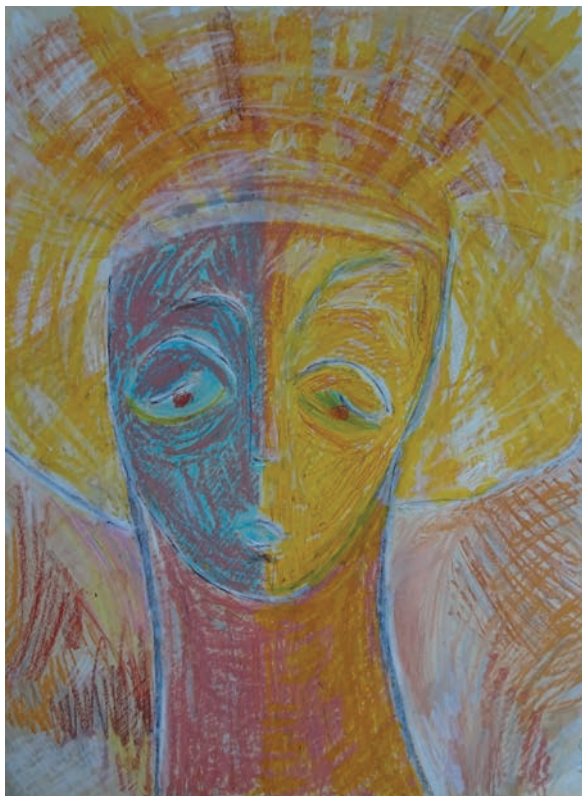
W 1995 roku ukończyła studia podyplomowe na Wydziale Pedagogicznym Uniwersytetu Warszawskiego. Uczestniczyła w wielu warsztatach i szkoleniach specjalistycznych dotyczących dramy (szkoły - Polska, Brytyjska i Holenderska).

W 1998 uzyskała tytuł pedagoga dramy i uprawnienia do wykonywania tego zawodu. Od 1997 roku pracowała w Bibliotece Uniwersyteckiej UMK w Toruniu. W 2008 r. uzyskała stopień doktorski na Wydziale Humanistycznym UMK w Toruniu, temat: *Filozofia Dramy w procesie twórczym artysty*.

Od 2008 – ekspert Ministerialny projektów europejskich

w dziedzinie kultury. Jest autorem i organizatorem I., II., III. Ogólnopolskiego Sympozjum Praktyki Dramy w Toruniu. Realizuje projekty edukacyjno-artystyczne, pisze książki naukowe i scenariusze dla teatru i filmu. np. *Iść będziemy w ogień Szarymi Szeregami*, *To nie raj to dramat Zygmunta* (o Korczaku), *Teatr Wnętrza - Wąż Adama i Ewy*, i inne.

Prezentowała swoje prace na 53 wystawach indywidualnych w Polsce i za granicą oraz uczestniczyła w ponad 100 wystawach zbiorowych. W dorobku konserwatorskim ma ponad 50 ważniejszych realizacji (ambony, ołtarze, obrazy, malarstwo ścienne). Była uczestniczką 16 plenerów malarskich. Ponad 50 publikacji, m. in.: *Filozofia dramy w procesie twórczym (dzieło-portret-maski; wybrane zagadnienia)*; 2 tom - *Filozofia dramy u artystów - twórców (analiza dzieł dramowych obrazów; dzieło-portret-maski)* Wyd. Universitas w Krakowie, 2013. Otrzymała liczne stypendia twórcze i nagrody.

Grażyna Zielińska,
Niewiasta obleczona w słońce,
pastel, papier, 2017

**Galeria Forum Wydziału Sztuk Pięknych
UMK w Toruniu**

kierownik galerii: **Mirosława Rochecka**

e-mail: **miro@umk.pl**

telefon: **+48 668 129 484**

adres: **ul. Sienkiewicza 30/32, 87-100 Toruń**

Godziny otwarcia: **Pon—Sob.: 08:00—20:00**

